

Н. Петков да се противопостави решително на политиката на БРП(к), чрез Ал. Обов да ръководи БЗНС¹⁰.

Позицията на комунистическата партия към опитите за организационно обособяване на групата на Н. Петков следва препоръките на Г. Димитров от Москва. През първата половина на 1945 г. доминира тезата, че „реакцията, стимулирана отвън, прониква в некомунистическите партии и формира разцепнически групи“. „Ние бяхме твърдо убедени, че ни е достатъчно покровителството и благосклонното отношение на СССР към ОФ и ОФ България... – обяснява Тр. Костов на заседание на ЦК на БРП(к) на 26 август 1945 г. – Не чувстваме досега никакви неприятности от съществуването на СКК, тъй като тя се ръководи от наши приятели, и сметнахме, че занаят пред няма да има случай, когато тя да взема неприятно за нас решение.“ Представата за „свобода на действие“ на СССР и комунистическите партии в Източна Европа определя политическото мислене на БРП(к) и позволява несъобразяване с „изискванията на формалната демокрация“. Изискванията на останалите членове на ЦК на заседанието очертават политиката на БРП(к) за „справяне с противниците по бързата процедура“, „за разчистване на пътя с един-два удара“, като обикновено се привличат за съюзници левите среди в некомунистическите партии¹¹. В писмо до Тр. Костов от 13 юли 1945 г. Г. Димитров пише, че „решителната и безкомпромисна борба на партията срещу опозицията до този момент е била подкрепяна не само от съветските друзья в София, но и от хората на Наркоминдела в Москва“¹².

В началото на юли 1945 г. директивите от Москва се променят. „Фронталната атака“ е обявена за сектантски подход. „Другарят Сталин ни предупреждаваше – подчертава Тр. Костов на 26 август 1945 г., – че в навечерието на Берлинската конференция не бива по никакъв случай да допускаме правителствена криза, да стесняваме базата на ОФ.“¹³ В писмо до ЦК на БРП(к) от 11 юли 1945 г. Г. Димитров детайлно излага мнението на Сталин за събитията в България. Моментът не е подходящ за отстраняването на Н. Петков и земеделските ми-